onder dezelve zijne meesten leeftijd gesleeten heeft. Hij kwam ter waereld te *Lubek*, in den Jaare 1610, doch moet al vroeg zijne geboorteplaats verlaaten hebben. Althans vindt men aangetekend, dat hij tot Leermeester in de kunst hadt den vermaarden Nederlandschen Schilder FRANS HALS. Langen tijd woonde hij te *Haarlem*, doch vertrok van daar na *Amsterdam*, in den Jaare 1662. Uit vreeze voor de Franschen, wierdt hij, eerlang, te raade, eene wijkplaats te zoeken in zijn Vaderland. De Kunstkundige Heer KONSTANTYN SENNEPART deedt hem van besluit veranderen, en nam hem in zijn huis. Hier vervaardigde OSTADE de kunstige gekoleurde Tekeningen, welke naderhand de eigendom zijn geworden van den Heere JONAS WITZEN. 's Mans smaak viel inzonderheid op Boerenwooningen, Herbergen en Kroegen, met al derzelver toebehooren van Huisgeraaden en andere behoeften. De natuurlijke afbeelding van dit alles trekt nog heden het schilderminnend en kunstkundig oog. OSTADE overleedt in den Jaare 1685.

Zie HOUBRAKEN.

OTERLEEK, een Ambagt en Dorp, in het Baljuwschap van *de Nieuwburgen*, tusschen de *Schermer* en de *Huigenwaard*, beslaande iets minder dan tweehonderd eenëntwintig Morgens Lands, meestal moerasigen grond. Het getal der Huizen wordt begroot op eenënveertig. Het Dorp heeft een klein Kerkje, en een vierkantig Torentje, met een achtkantig Spitsje gedekt.

OTTELAND, een Ambagt, in de *Alblasserwaard*, groot vijfhonderdveertien Morgens en tweehonderd Roeden Lands. Volgens de laatste opneeming stonden 'er in 't geheel vijfenveertig Huizen, die van het Dorp mede gerekend; 't welk geen ander aanzien heeft, dan een net Kerkje, zedert het Jaar 1734 gebouwd, pronkende met een achtkantig Koepeltorentje, uit welks top een Lantaarntje sierlijk uitsteekt.

OTTO DE II, vierendertigste Bisschop van *Utrecht*, Zoon van BERNARD, *Graave van der Lippe*, was Proost te *Utrecht*, toen hij, op verzoek der Graaven van Holland en Gelderland, in den Jaare 1215, op den Bisschoppelijken Stoel verheeven wierdt. Zo ras hij, door den Aardsbisschop van *Keulen*, te *Frankfort*, gewijd was, en, als Vorst van het Keizerrijk, van Keizer FREDERIK DEN II, zijne Leenhuldiging hadt ontvangen, verzelde hij Graaf WILLEM DEN I op eenen togt na *Sijrie*, laatende, intusschen, het waereldlijk bestuur van zijn Bisdom in handen van zijnen broeder, Graave HERMAN VAN DER LIPPE. Van 's Kerkvoogds verrigtingen in het Oosten vinden wij niets anders vermeld, dan dat hij het Slot van *Cesarea* holp herstellen. Niet lang naa zijne wederkomst, welke voorviel in den Jaare 1222, raakte OTTO in een hevigen twist met GERARD, *Graave van Gelder*; 't zij, omdat de Bisschoppelijke Amptenaars, in *Salland*, 's Graaven Leenmannen, door veelerlei knevelaarijen, tot eenen opstand getergd hadden; of, gelijk anderen meenen, omdat de Graaf den Bisschoppelijken, die langs den Rhijn handel dreeven, te *Lobet*, buitenspoorige Tollen hadt doen afperzen, en daar door stoffe tot ongenoegen gegeeven. Hoe 't zij, de Bisschop, geholpen door zijnen broeder, en door den Bisschop van *Munster*, verzamelde een Leger te *Deventer*, deedt daar mede eenen inval in *Salland*, tastte den vijand aan, geleid door de twee Heeren HERMAN VAN VOORST en door Heer DIRK VAN BOEKHORST, overwon dezelve, en maakte zich meester van hunne Kasteelen. Als overwinnaar wedergekeerd na *Deventer*, dankte de Bisschop zijn Leger af. Doch hij genoot geene lange rust. Want als de Graaf van *Gelder*, in 't volgende jaar, zich meer openlijk tegen OTTO verzette, moest deeze, van nieuws, de wapens aangorden. Zijne Legermagt bestondt uit duizend Ruiters en een bekwaam getal Voetknegten. Doch vermids de Graaf van *Gelder* eene veel talrijker magt bij een hadt, behaalde hij, met kleine moeite, de overwinning op den Bisschop, en noodzaakte hem, de wijk te neemen na *Deventer*; welke Stad eerlang belegerd wierdt. Ten zelfden tijde leedt OTTO merkelijk nadeel, door eenen inval der Gelderschen en Hollanders in het *Nederstichtt*; de laatsten, onder aan-

aanvoering van Graave FLORIS DEN IV, bemagtigden de Stede *'t Gein* en 's Bisschops Huis aldaar, en staken 'er den brand in. Kort daar naa wierdt 'er, tusschen den Bisschop en den Graaf, een Bestand getroffen, welke, eerlang, in een vasten Vrede veranderde. OTTO verkreeg daar bij regt op het Drostampt van *Salland*, tegen betaaling van tweeduizend Marken Zilvers. Aan Graave FLORIS beloofde hij achthonderd ponden, waar tegen zekere Hollandsche dienstmannen voor onderhoorigen des Bisschops verklaard wierden.

Van korten duur was de rust, welke de Bisschop, naa het sluiten van dit Verdrag, genoot. De tweedragt, gereezen tusschen EGBERT, Burggraaf van *Groningen*, en de GELEKINGEN, een vermogend Geslagt in die Stad, bewoog OTTO om als Scheidsman tusschen beiden te treeden. 't Gelukte hem, de partijen tot staan te brengen, en den schijn van verzoeninge te doen aanneemen. Doch de GELEKINGEN, geholpen en opgestookt door RUDOLF, Slotvoogd van *Koeverden*, zogten den vrede niet; zij spaarden moeite noch kosten om EGBERT eenen kans af te zien. De Bisschop, hunnen toeleg vernomen hebbende, verzamelde eenige Ruiterij in *Salland*; doch RUDOLF versloeg dezelve, en baande zich eenen weg na *Groningen*, 't welk straks belegerd, en zo zeer in 't naauw gebragt wierdt, dat de Bisschop na alle kanten om hulp moest uitzien. De Graaf van *Gelder* kwam hem in persoon zijnen dienst aanbieden. FLORIS *van Holland* zondt hem een goed deel Krijgsvolk. Met deeze magt, te *Ommen* bij een verzameld, brak de Kerkvoogd op na *Groningen*, terwijl hem de Mond- en Krijgsbehoeften, in een groot aantal Vaartuigen, langs den Vegtstroom wierden naagevoerd. Op het gerugt van 's Bisschops naderinge, brak RUDOLF op voor *Groningen*, en trok hem te gemoete tot bij *Koeverden*. Geen half uur gaans lagen hier de Legers van elkander, zijnde alleenlijk gescheiden door een open moeras. In 't eerst scheen men, door onderhandeling, den twist te zullen bijleggen. Doch 's Bisschops eisch, vorderende verbeurdverklaaring van RUDOLFS goederen, en van verscheiden zijner bloedverwanten, baarde, aan de andere zijde, zulk eene verbittering, dat men de beslissing aan de wapenen overliet. Op den zevenëntwintigsten

tigſten Julij des Jaars 1226 raakten de Legers aan elkander. De Bisſchop moedigde zijne benden ten ſtrijde, door het vergunnen van Aflaaten, en 't ſchenken van den herderlijken zegen. 't Gevegt nam eenen aanvang in 't water. De Bisſchoppelijken, meest allen zwaar gewapend, ſchooten te kort; zij wierden, door de *Drenters*, van verre met pijlen en lanzen, en van nabij met zwaarden, in menigte gedood. Schrik en wanorde baarde eene algemeene vlugt, die in 't Moeras moeilijk en gevaarlijk viel. Onder dit alles viel Bisſchop OTTO zelve in 's vijands handen, die hem wreedelijk mishandelde. Met een zwaard ſchoor men hem de Priesterlijke Kroon zo ruuw en onzagt van 't hoofd, dat 'er vel en vleesch aan hangen bleef. Toen ſtak men hem den hals af, en dompelde het Lijk in het water, waar uit het, eerlang, opgehaald, den zijnen overgeleverd en na *Utrecht* wierdt gevoerd; in de *St. Martenskerk* legt het aldaar begraaven.

Zie BARLANDUS; BOCKENBERG; *Batavia Sacra.*

OUDAAN, (*'t Huis*) eertijds *Oud-Aa* genaamd, legt in het Nederkwartier van 't Sticht van *Utrecht*, aan de regter zijde van de Vegt, een weinig boven het Dorp *Breukelen.* Het Huis, in een ouderwetſchen ſmaak gebouwd, was reeds aanweezig, gelijk ook het Geſlagt, welk daar van den naam voerde, in den Jaare 1350. Bij verandering van eigenaaren, was 'er, in den Jaare 1536, bezitter van Heer JAN VAN DUVENVOORDE, ten wiens behoeve het, door de Staaten 's Lands van *Utrecht*, voor eene Riddermaatige Hofſtad wierdt verklaard.

Zie *Utr. Placaatboek.*

OUDAAN, (JOACHIM) gebooren in het Dorp *Rhijnsburg*, van Moeders zijde vermaagſchapt aan de vermaarde broeders VAN DER KODDE, in de Nederlanden genoeg bekend, door zijn vermaard Werk, getiteld *Roomſche Mogendheid*, voorts zijne Poëzij en andere Werken.

Zie D. VAN HOOGSTRATEN.

OUD-